

1-а дружина, която като бригадна поддръжка бѣ разположена задъ 49-и полкъ, по заповѣдь на командира на бригадата зае позицията на височината при с. Чифликъ — югозападно отъ Пехчево и прикри оттеглянето на 49-и полкъ.

Отъ заловенитѣ пленници се установи, че въ боеветѣ на 16 и 17 юлий срещу 1/3-а бригада сж действували цѣли две гръцки дивизии (3-а и 10-а) съ нѣколко батареи. Гърцитѣ напрѣгаха последнитѣ си усилия да спратъ нашитѣ части, които заплашваха пътя на отстъплението имъ. Положението на гръцката армия, която бѣше се вдала къмъ в. Руенъ и бѣше влѣзла въ една торба, бѣ критично. Съ това се обяснява и прибързването отъ страна на гърцитѣ да се склучи часъ по-скоро примирието.

Последниятъ бой на полка въ Междусъюзническата война на в. Кавица бѣ единъ отъ най-ожесточенитѣ и кръвопролитнитѣ боеве, които полкътъ има въ тази война. Той бѣ единъ отъ най-тежкитѣ по даденитѣ жертви. Въ този бой паднаха убити подпоручици: Хайдutowъ Иванъ, Петровъ Рачо, Загорски Димитъръ заедно съ 28 войници. Ранени войници 244, въ неизвестностъ 34 и умрѣли отъ болестъ 1.

Въ 18 часа на 17 юлий командирътъ на бригадата заповѣда да се заеме позицията за упорита отбрана отъ височината югозападно отъ с. Негрево до Чифлика. Позицията се зае отъ 49-и и 51-и полкове, а 11-и Сливенски полкъ остана въ разпореждането на командира на бригадата, като се разположи задъ к. 1460, гдето го завари примирието.

4. ПРИМИРИЕ И СКЛЮЧВАНЕ МИРА ВЪ БУКУРЕЩЪ

На 18 юлий въ полка бѣ съобщено, че е склучено петдневное примирие. Частитѣ да останатъ на мѣстата си, като пазятъ най-голѣма бдителностъ. Заповѣдано бѣ да се намалятъ четвъртитѣ роти въ дружинитѣ, като се попълнятъ останалитѣ. На 22 се събщи, че примирието се продължава съ още три дни, а на 25 — че примирието се продължава за неопредѣлено време. Продължението на примирието се отразяваше тегостно на войнишката душа. На 20 се опредѣли демаркационната линия, а на 24 юлий пристигнаха въ Царево село германскитѣ, австрийскитѣ, италианскитѣ, френскитѣ и северо-американскитѣ военни аташета, за да се запознаятъ съ положението и да видятъ критичното положение, въ което се намираха гръцкитѣ войски, които бѣха окръжени отъ нашитѣ по двата брѣга на р. Струма.

Най-после на 28 юлий се тури край на тегостното и мъчително нѣколкодневно очакване. Получи се съобщение, че мирътъ въ Букурещъ е подписанъ. Вестта за склучването на мира, макаръ и да внесе въ войнишката душа известно облекчение, се посрещна безшумно и съ известна загриженостъ, защото всички бѣха убедени, че той не носи нѣщо радостно за отечеството ни. Въ Букурещъ България, окръжена отъ всички страни съ врагове, бѣ принудена да приеме условията, които просто ѝ се продиктуваха, безъ да има право да възрази. Съ мира въ Букурещъ българскитѣ народъ губѣше всички придобивки, за които бѣ се